

LO GERONÉS

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona 1 pesseta trimestre
Fora ... 1.25 id. id.
Extranger. 1.50 id. id.
Números solts, 10 céntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte 5 de Maig de 1894.

Núm. 5.

SECCIO POLITICA

DEL TESTAMENT OLÓGRAFO

Molt s' ha parlat del testament ológrafa ab motiu del tristament célebre procés d' aquest nom. No aném ara a ocupamse dels incidents, detalls y minucias qu' ab profusió ha donat a coneixer la premsa de tots colors. Volem solzament donar a coneixer als llegidors del Setmanari l' arma ó instrúment punible que l' legislador ha posat a la mà dels criminals, autorisant dintre la testamentificació la forma del testament ológrafa, que tant facilita la ja de sí fácil falsificació.

Un còp sabut que, de conformitat ab lo establert pel Códich, poden los majors de eta fer testament, sens complir ni subjectarse a cap més requisit y solemnitat que escriure ells mateixos de sa mà y lletra sa voluntat en paper sellat de l' any en que ho fassin y ab expressió de l' any, mes y die en que l' escriuen; no hi ha més sino pensar y reflexionar, sens apassionament de cap classe, pera veure ab claretat extraordinaria que, permetre l' otorgació de semblants testaments dantlos hi valor y eficacia juridicas, es donar facilitats pera que adquireixi proporcions majors un dels delictes que per desgracia son més freqüents en los anys dels nostres crimens; un dels delictes que a Espanya, y en aixó Catalunya es Espanya, més desdixadament se troban encarnats en certas y determinadas naturalesas perversas, com es el de la falsificació.

Quan veyém que s' falsifiquen los bitllets de banch, los títols al portador, tot, tot; nostres grans llegisladors han considerat prudent introduir en lo Códich Civil lo testament ológrafa. Quan hi ha a Castella tants plets de nulitat de testaments fets ab condicions y requisits acumulats pèl temps y exigits per las lleys; han cregut los Estadistas de Madrid tenir asseguradas sas fortunas ab un acte pèl qui se trasmeten grans masses de bens, a títol gratuit, considerant com impossible que en comptes de son testament n' aparegui un altre d' un espavilat calígrafa.

Certament sembla poch ménos qu' increible qu' aquestas consideracions no pesessin, pero ab, forsa, en l' esperit de la Comissió de Códichs primer y després en lo del Govern; però al contestar aquest en lo Senat, quan se discutia l' Códich, a certas objeccions formuladas per un distingit professor de dret, digué per boca d' un jurisconsult tant illustre com lo Sr. Romero Giron, que l' veritable perill sortia del ambient social en que vivim, en lo quí las perturbacions morals que s' produheixen en lo sentit de las falsificacions son massa extesas, perque sens dubte los ressorts morals d' aquesta societat estan molt malmenats y estan molt enardits los apetits materials; per lo que s' ha de lluytar ab ells tant en lo testament obert, com en lo tancat y com en lo ológrafa. Si l' estat social millora, anyadia, hi haurá ménos falsificacions; si l' estat social empitjora, per més precaucions que s' prenguin, no deixará d' haberhi falsificacions.

Vaya una lógica y una manera d' argumentar. De modo que s' vá defensar en lo Senat lo testament ológrafa perque hi ha una perturbació del sentit moral y perque hi ha molts falsificadors. Nos sembla que seria lo mateix que si l' Ministre de la Governació presentés un Projecte de Lley pèl qui se manés que ls ciutadans deixessin obertas las portas a la nit, y al ser objectat en lo sentit de no esser aixó possible per haberhi molts lladres, espongüés: no s' molestín vostés, ni s' preocupín, perque com aquí hi ha molts lladres, lo que veritablament interessa es corregir las costums. De segur que ningú tindria semblant contestació per un acte de cordura, quan lo procedent fora redoblar la vigilancia y pendre todas las midas per estar ab relativa seguritat dintre de casa: donchs, de la mateixa manera ocorre en orde a la otorgació de testaments ó manifestacions de la voluntat, essent lo lògich y racional pres-

criure tots aquells requisits que degudament garantisin que sta difícilissim, per no dir impossible, la suplantació de la voluntat. No obstant aixó, que l' sol bon sentit dicta, no sigué apreciat aixís per aquells sabis d' Ateneo y Academia, que no satisfets ab dictar pera son poble lleys tant sabias y tan bonas, se empenyan tots los dies, en contra de lo per nosaltres demanat, en regalarnos las mateixas lleys de que lls disfrutan; pero, en cambi, are, en sos anys criminals haurán de anyadirhi ¡Déu vulla que ns equivoquem! molts falsificacions de testaments ológrafos.

Si las consideracions abans ditas demostren que l' testament ológrafa es dolent en principi, dolent en sa essencia, dolent per se tant com per accidens; altrás consideracions demostren fins a l' evidencia que nó solzament es una planta perjudicial y nociva, sino, a més, una planta exótica en lo dret de Castella.

Que no té el testament ológrafa, si s' exceptúa la forma de testar permesa abans de la vigencia del Códich als que gosan del for militar, precedents en la llegislació de Castella; basta per demostrarho la consideració de que, abans de la vigencia del dit Códich, no podia haberhi testament vàlit entre ls castellans y demás personas subjectes a son dret, sense l' intervenció de testimonis, y lo testament que pera esser vàlit necessita la presencia d' intervenció de personas adornadas de certs y determinats requisits; pera que després de la mort del testador manifestin l' última voluntat d' aquest, radicalment se distingeix del testament ológrafa, que pera tenir tal caràcter no necessita més intervenció que la del mateix testador. Per consegüent, cauhen per falta de basa las afirmacions de certs autors y jurisconsults que ns diuen que n' lo Furo Juzgo s' hi contenia lo testament ológrafa, ja que en aquest cós del dret visigòchic no s' regulava forma de testar més lliure, que la que, al passar, a nostre *Recognovimus Proceres*, va pendre l' nom de testament sacramental, y en aquesta manifestació d' última voluntat, com de tots es sabut, se necessita l' intervenció de testimonis pera que tinga forsa legal. No es ménos cert, que lo que s' en diuen memorias testamentarias, ó sia aquells documents privats als qui lo testador se refereix en son testament, tampoch poden confondre's ab lo testament ológrafa; perque aquellas fan relació a un testament fet ab todas las solemnitats de la Lley, y portan generalment una contrassenya, que está continguda en lo testament al que fan relació, la que sola coneix lo testador; de manera que l' testador pot posar en son testament tota classe de garantías pera assegurar-se de que la memoria que després escriurá no será falsificada per los medis ab que tant fácil es falsificar aquestos documents: mentres que l' testament ológrafa queda indefens, sens altre testament solemne a que s' refereixi, sense contrassenya ni cap classe de defensa dintre las formalitats legals y exstrictas a que deuen subjectarse los testaments regulars y solemnes: queda sol y abandonat a la disposició de la cobdicia, de la facilíssima falsificació, de la suplantació y, per sí, de tots los medis que diariament veyém surgir en aquesta societat moderna. Així, se deixa indefens lo dret de tantas familias, lo dret de tants fills y de tants menors; y, sobre tot indefensos los drets generals del ciutadà debant la perfidia de la falsificació.

Ab tot y aixó, passá l' Códich y ab tots sos defectes lo testament ológrafa; y perque, per una sola rahó; per lo de haver trobat aquesta forma de testar en lo Códich Napoleón, quin Códich ha sigut lo patró obligat de nostre Códich Civil havent sigut en molts de sas institucions servilment copiat, y se demostra que la rahó d' haver importat al Códich Civil lo testament ológrafa, no pot esser altre que la qu' havém apuntat, ab sols tenir en compte que semblant introducció s' oposa; però molt més, ab lo dret del Códich, que nó ab lo anterior a n' aquest cos de dret, ja que, al cap y a la fi, la llegislació anterior admetia las memorias testamentarias, no admesas per l' actual; la llegislació anterior permetia que s' fessin vàlidament testaments ab cinch testimonis, sense notari cas de no haberhi, y fins ab tres, y ab set testimonis sols habenthi ó no

en lo poble notari; mentres que la consignada en lo Códich solzament permet, deixant apart la forma ológrafa, que s' fassin testaments sense notari en lo cas d' una epidemia y en lo d' imminent perill de mort del testador, y encare en aquestos casos no val si l' testador no mor dintre ls dos mesos següents al acabament de l' epidemia ó d' haver escapat de la enfermetat.

Nó: no hi ha armonia entre la forma ológrafa y las demás formas de testar, y es absurdo que quan lo llegislador, per por a las suplantacions de la voluntat, ha suprimit las memorias testamentarias y ha reduhit los cassos en que podían ferse testaments sense l' intervenció d' un notari en los denominats comuns y ha prohibit en absolut l' otorgació dels especials sense l' intervenció de certs funcionarios; vinga, en cambi, a autorisar la forma que s' mes fácil poder esser falsificada, y contra quina falsificació es imposible prevenirse, desde l' moment que, segons lo establert pèl mateix Códich, han quedat suprimidas, en la ocasió en la que més valor podrian tenir y més utilitat portar, las cláusulas *ad cautelam*, ó derogatorias, ó sia aquellas en que l' testador disposa que no valga la revocació del testament, si no la fá ab certas paraulas ó senyals.

Vulla Déu que algun die no haguém de temer, com avuy las aberracions y erradas d' aquellas privilegiadas inteligencias, que actúan desde la Capital de la Monarquia de llegisladors de todas las regions, encare que sovint no coneixin son dret, sas tradicions, sas costums y peculiaríssim modo d' esser; y que ni sols ensertan a llegisar per la terra que ls ha vist naixer. Vullaho Déu; donchs es molt trist y dolorós que haguém de temer, com passa avuy; que ab lo pretext de sernos aplicable en últim terme y en concepte de supletori lo Códich civil, se vullan suposar valits a Catalunya los testaments otorgats en forma ológrafa, que die vindrá que succehirá; com está succehint ab la institució del Conçell de familia, institució que si a Castella s' significa la introducció del parlamentarisme en lo dret de familia; no encaixa ab l' actual organísació de la tutela y curatela a Catalunya.

Som los catalans los qu' hem de mirar ab rezel la forma ológrafa de testar, per més que la llegislació catalana s' ha distingit sempre per una gran sencillesa de formes en la manera d' otorgar las ultimas voluntats, encare que exigint sempre las indispensables y precisas pera evitar tota suplantació; ja que, en téis general requereix l' intervenció de Notari ab sols dos testimonis y set en lo testament del cego; y a falta de Notari l' intervenció del Párroco ó sacerdot ab veritabls atribucions noterials, a diferencia de lo que succeheix a Aragó y Navarra, ahont es menester adverar lo testament otorgat per lo Párroco; y son los catalans los que, tenint una llegislació que tant se distingeix per la sobrietat de formas, en termes que, diguemho d' una vegada, admet y regula una veritable forma ológrafa de testar, devém temer que se ns vulgui imposar lo testament ológrafa del Códich Civil.

Sí; Catalunya, sense necessitat d' anar a copiar servilment lo Códich Napoleón, desde antiquíssims temps ha tingut como una de sas formas de testar, la coneguda ab lo nom de testament *inter vivos*; per lo quí una persona pot disposar de sos bens entre sos fills y demás descendents, sense subjectarse a més requisit ni solemnitat que escriure de sa mà y lletra la data del testament, los noms dels instituhits y las parts que a cada hun se senyalan, escribintho tot ab lletres y no ab números ó guarismes.

Però, nótis bé, que pera que aquesta forma ológrafa de testar tinga efecte, s' exigeix que ls instituhits sian descendents; de manera que en lo cas d' haberhi un llegat a favor de l' esposa, es menester pera que sia vàlit l' intervenció de testimonis. Quanta diferencia no hi ha entre aquesta forma de testar y el testament ológrafa del Códich. Segons aquest, los instituhits poden esser qualsevol personas y, en lo testament *inter vivos* solament los descendents. De manera que encare falsificant un testament *inter vivos* lo resultat seria no sortir los bens d' entre ls descendents del suposat testador.

nyer, don Ferrán Alsina, don Antoni Aulestia y Pijoan, don Francisco de S. Maspons y Labrós, don Joaquín Riera y Betran y don Antoni Suñol; y á no duptarho cridarà poderosamente la atenció pública, per la importancia y trascendencia de cada una de sas conclusions, així com per la novetat é incalculable valor de tot verdader plan financier d' alguna d' ellas.»

—Las conclusions aprobadas en lo meeting celebrat á Calella, dijous al dematí, son los següents:

«Considerant que may los pobles se fan pera 'ls governs, sino que 'ls governs se fan pels pobles, y que per lo tant es son deber atendre 'ls interessos dels mateixos;

Considerant que, passada ja la época de las conquistas, no 'ls hi queda als pobles pera viure y progressar altre medi que 'l del honrat treball; enteném que 'ls governants han d' ésser la salvaguardia del mateix, y que de no volguer ó sapiguer f. rho, no poden contar més ab la confiança ni 's deuen atribuir més la representació del país.

Enteném també que quant hi hagi governants que 's vulguin rellevar dels seus debers envers lo país, donan á aquest l' exemple pera desentendrer d' ell.

Ademés acordá la reunió recordar als representants d' aquest districte en los Cossos colegiatius, en especial, y als de tots los districtes igualment perjudicats, que es son deber apelar á tots los recursos pera lograr que 'ls tractats morin en projecte; y sí, á pesar de sos esforços no conseguían res, que es queixin l' acta y tornin als seus districtes á posarse á la disposició dels seus electors.»

—Lo primer dia de las fires y festas de Figueras va ésser molt animat; á pesar de la menuda pluja que queya seguidament la gent transitava per tot arréu. A cada moment arribaban trens procedents de Fransa y Espanya, plens de gom á gom.

Lo firal estava plé de bestiar, habentse fet moltes transaccions y á bons preus.

Avuy fa un dia espléndit, veyentse també tots los carrers plens de forasters, per quins motius promet ésser molt animada la corrida que deu celebrarse aquesta tarde.

La d' ahir va anar molt vé.

LLIBRES REBUTS

DOCTRINA CATALANISTA etc., composta per Fidel Constant.—Barcelona.—Estampa de Puigventós.—Préu: Un real.

Sempre hem cregut que 'ls ideals catalanistas estavan mancats de librets sençills y per tothom intelligibles de propaganda popular. Bons son y necessaris los treballs d' estudi y de doctrina, pera mirar de convence y persuadir á las classes instruidas; pera al poble que no té temps ni pot estudiar ni llegir, se 'l hi té de dir ab claretat y ab poques paraules lo que més li convé saber, procurant interessarlo y móureli 'l cor. Si aixó se fa, lo catalanisme farà en curt temps llarch camí; que 'l poble es catalá y encare que no tingui estudis, en son conjunt té 'l cor sá y aixó fá que comprén fins per instint qui lo vol vé y qui no vol enganyario. Aquestas consideracions han mogut á fer lo libret quin títol hem copiat y que sembla portar aquesta tendencia, per mes que 'n nostra concepció no ha ensopegat la manera de ferho.

SECCIÓ LITERARIA

DE PALAMÓS Á FLASSÁ en tren directe

A mon volgut amich lo inspirat poeta En Joseph Franquet y Serra.

I

Eran las cinch del matí del día 8 de novembre del any 1882. Crech, per lo tant, excusat manifestar que 'l temps era ben fresch y que no 'm debía fer molta gracia lo donar voltas y més voltas per la carretera que dona entrada á la vila de Palamós, esperant lo cotxe que anava á Flassá, ahont debía trasladarme.

Aixó no obstant, me vegí obligat á fer mitja horeta de passeig, gracies á la rigurosa puntualitat ab que surten nostras diligencias.

Lo soroll d' uns picaróls m' indicá, per fi, que algún carruatje s' acostaba. Vaig girarme, y vegí baixar los caballs ab més catxassa que 'ls del cotxe d' un enterro, bo y arrossegant una llarga y envellida tartana que, al primer colp d' ull, me féu l' efecte d' estar contemplant lo negrós forat d' un túnel.

Quan arrivá á món costat, vaig preguntar al tartaner si era aquell lo carruatje que jo esperaba; y, allargantme una alenada d' ayguardent barrejada ab lo deleytós perfum d' un cigarro de calé que mastegaba, me digué que sí, puig, anyadí, en vista del poch número de passatjers, habian suprimit lo cotxe; tota vegada que aquells gandúls de la carretera—paraules textuáls—no s' entenian de rahóns y lo que volian era cuartos.

Sens contestar paraula, y preveient las malehidas comoditats que podia oferirme aquell modern vehicul, planto cama al pujador, y ja 'm teniu caminant ab peus y mans dins d' aquell negrós forat cercant un puesto de conveniencia.

Sens reparar en cuánts y quíns eran los méus companys de viatge, donguí 'l bon dia, al que contestaren dúas veus estranyas ab un monosílab incomprendible.

Al bell fons de la tartana, y recolats en quiscun dels dos recóns, vegí dos homes que picaren ma curiosiat.

L' un de 'ls, ab vestit de vellut y barretina, acompanyat d' un paraygua de familia que ni una tenda de campament. L' altre era un gabaix ab gros chapeau y llarga brusa, salpicada de fang, senyals que 'm permeteren de-

duhir que 's dedicaba al, entre ells, popular ofici de la mola.

Abdós me miraren de reüll, com solia fer la méva sogra; s' adobaren en sos puestos y deu minúts després, tornaban á renovar las interrompudas bacaynas.

De la boca del pagés penjaba una pipa de boix ribetjada de llautó y afegida á un llarch broquet de canya, la qual, sense cáurer, ab lo trecateig de la tartana, empenyé un moviment de va-y-vé que 's podia comparar ab las isocronas oscilacions del péndol.

¡Fortuna que la te apagada!—me vaig dir—ó del contrari, bona mañana 't tocaria péndrer entre l' alenada del tartaner y lo tres y mitj passat per la parola d' aqueix tipo...!

Camina que caminarás.

Lo carruatje seguí sempre ab la velocitat que 'ls caballs volgueren, puig lo tartaner, segurament á causa d' haberse llevat molt de matí, imitava ab gran perfecció al pagés y al esmolet, mos companys de viatge: dormia ab tota tranquilitat.

Pera matar l' estona, vaig decidirme á fer cigarros, vigilant sempre la marxa de las bestias.

¡Y encare hi haurá qui renegui de nostra comoditat y critiqui tan excelent servici!

Lo sól, més rogench que may, s' aixecaba del mar daurant los cims de la vehina serralada, mentrestant los primers esbufechs d' una forta tramontana nos regalaren una pluja de pols y sorra del camí que, á no portar ulleras, segurament m' hauria proporcionat lo desagradable entreteniment d' entregar mos ulls al oculista.

Lo tartaner ronxaba com un galgo. Al sentirse avisat de un modo tan poch agradable, descargolá un mal mastedgat ¡rehira...!! y un ¡¡xó!! que féu parar al caballs en sech; saltá lleuger del carruatje, y vegí com corria pera assolir la barretina que la ratxada li acababa de robar deixant a l' oye sa mal pentinada closca.

D' uns vint minúts fou la parada.

Agafá de nou lo fuet, y, descapdellantne una dotzena dels més escullits de son ample y nutrit repertori, masegá de tal manera la esquena dels enmagrits caballs, que jo, mogut per la compassió, vaig dirli:—¡Home! ¿quina culpa hi tenen las pobras bestias?

—¡Qué sab vosté! Si de tant en tant un no 'ls hi ensenya la vara...! 'S coneix, com no sab qué cosa es tractar ab animals... ¡Brillante, Brillant...! ¡Rehira...!

—Es veritat; mes avuy hi he de tractar per més que 'm pesí—vaig contestarli.

De segur que no 'm va entendre.

Mentrestant, lo gabaix y 'l perdigot despertaren.

Feren mitja dotzena de badalls, estiraren brassos y camas com lo cá que 's desveilla per l' escalfor del sol, després de pararli tres horas clatell y panxa, y per fi, sense donarse compte de lo sucehit, determinaren buscar-se un entreteniment.

Lo gabaix se tragué de la butxaca una grossa capsa de banya y seguí, tranquilament, ensumant lo tradicional rapé.

Lo pagés agafá una punta de cigarro puro, la que, sense trinxar, estibá ab molt trevall á dins la pipa. Encengué tres mistos d' esca á la sola de l' espardenya y, després de xuclar vegadas y més vegadas, lográ traurer fum de son envellit ormeig.

No vaig tardar molt á participar d' aquella envejosa delicia.

Per fi, resolgui dirli:—Mestre, ¿voléu ferme un favor? —Digui—respongué.

—Teniu, ompliu vostra pipa de món tabaco, ó del contrari, demano que 'm donguin l' extremunció.

Me doná alguna satisfacció, y, sens esperar que tornés á convidarlo, ab la punta d' un gabinet vuydá la parola, s' ompli 'l puny del méu tabaco, enrasá sa pipa y,

posantse á la butxaca 'l que li va quedar y tornantme la petaca, 'm digué:—Visqui molts anys.

Jo volia preguntarli si havia cregut que 'l convidaba per vuyt días.

Ab aixó, comensárem á trovar las primeras casas de Palafrugell.

Arrivárem á la plassa, y, tan bell pant lo carruatje fou parat, vaig baixar lo primer, pera provar si Déu voldria pognés trovar mellor comodat, durant las horas que encara devia continuar posant á prova ma paciencia.

(S' acabarà.)

J. D. C.

¡BÓ!

'Vuy per centéssima vegada li esplicaré que sent mon cor y al foch ardent de sa mirada vindrá á ma boca tot l' amor.

Qu' abí 'm va dir tota riallera —demá á la sis seré al passeig, no hi faltis pas; d' eixa manera podrém fé un xich de xerroteix.

Hi vindré ab l' avia ¡pobre donal que ja es molt vella y no sent res, y podrás dirme aquella estona lo que á ne tú te 'n plagui mes.—

Y ja han sonat sis batalladas en lo relotge de la Seu, y tinch las camas ben cansadas, y en lloch en ella se la veu.

Potser com l' avia es tant vellota y te d' anar tan poch á poch... preném paciencia, es la xicoteta, fins qu' ella vinga, jo no 'm moch.

Allá la veix. ¡Au! que ja esperho dirte á l' orella niil retretes: Sota las ales del sombrero com parpellejan sos ulls.

¡Ira del Cel! Y vá ab sa mare, y 'm fá que no 'm hi acostí pas. Tant que m' habia esperat, y are com has vingut t' entornarás.

NARCÍS DE FONTANILLES.

Gerona 19 Novembre de 1892.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 5.—La Conversió de s. Agustí y s. Pio V papa

Lluna n. á las 2 h. 29 m. tarde, en Tauró. Dimenje, 6.—VI després de Pasqua. S. JOAN ANTE-PORTAM-LATINAM.

Dilluns, 7.—N.ª S.ª de la Divina Gracia y s. Estanislao ob.

Dimars, 8.—La Aparició de s. Miquel arcàngel.

Dimecres, 9.—S. Gregori Nazianceni b. y dr.

Dijous, 10.—S. Antoni arquebisbe de Florencia.

Divendres, 11.—Stos. Pons, Endal y Eveli mrs. y san Anastasi mr., patró de Badalona.

QUARANTA HORAS

Avuy se troban en l' iglesia de l' Hospital.

Demá comensarán en l' Iglesia de l' Hospici.

Demá diumenge, á les vuyt en la Capella del Sagrat Cos la «Congregació de la Inmaculada y S. Lluís Gonzaga» tindrà la Comunió general corresponent al mes de Maig, estant encargada la plática al Reverent Mossén Anselm Herranz, catedràtich del Seminari.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

Table with columns: ESPECIES, MESURES, La Bisbal Die 27, Gerona Die 28, Olot Die 30, St. Coloma Die 30, Banyoles Die 2, Cassá Die 2, Figueres Die 3. Rows include Blat, Mastay, Ordi, Ségol, Civada, Bessas, Mill, Panís, Blat de moro, Fajol, Llobins, Fabas, Fabó, Fassols, Monjetas, Yellanas, Nous, Castanyas, Trumfes, Ous.

SECCIÓ D' ANUNCIS

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba à totas horas un assortit complet de baguls folrats, de totas midas, des de l' infim preu de cinch pessetas en amunt. S'envian à domicili. Dirigirse à **LA NEOTAFIA**, Cort-Real, —18,—GERONA.

LA PUBILLETA

COMEDIA EN DOS ACTES,
Preu: 1'50 pessetas

Se venen totas en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

Depòsit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

LLEÓ AUDOUARD

CIRUGIA-DENTISTA

Carrer de la Forsa, núm. 1, principal

Curació de las enfermetats de la boca.
Empastres, orificacions, etc.
Extraccions sense dolor.—Dentaduras artificials.

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,
24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

SABATERIA

DE

JOSEPH M.^A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s'encarregui expressament.

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltes de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli.
Serveys complets de cuyna. Cereria.
Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadissims.

ESTABLIMENT Y TALLER DE PAU CASSÓ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, y transparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialitat en trajos pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema fan las moltas á preus sumament módichs.

COL·LECCIÓ DE FOTOGRAFIAS

DEL

Monastir de Santa Maria de Ripoll

Se venen á una pesseta cada una en la Llibreria de Joseph Franquet y Serra.
ARGENTERIA, 26, GERONA

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	.	1	pesseta	trimestre
Fora	.	1'25	idem	idem
Extranger.	.	1'50	idem	idem

NÚMEROS SOLTS 10 CÈNTIMS